

## Overweging

Afgelopen week waren we met elf mensen van het Straatpastoraat naar het Liobaklooster in Egmond Binnen. Drie dagen zochten we elkaar, probeerden de gebeden te volgen, rust te vinden en bezinning.

We spraken broeder Marc, en via zijn roepingsverhaal kwamen op wat er nodig is om verbinding te kunnen maken met anderen. Broeder Marc noemde twee woorden.

### transparantie en kwetsbaarheid

Transparantie legde hij uit als Eenheid van je denken, doen en geloven. Niet dat alles maar gezegd en open en bloot besproken hoeft te worden, maar wel dat je echt bent, dat je er geen verborgen agenda op na houdt.

Kwetsbaarheid kan als je wederzijds niet oordeelt. Als je weet dat er niet geoordeeld zal worden, kun je je laten zien zoals je echt bent. Br Marc hoopt dat de kwetsbaarheid dan aanstekelijk werkt.

Beide begrippen zijn nodig om je te kunnen verbinden. En in onze groep van reizigers naar het klooster, weet ik zeker dat de eenzaamheid, een zware last is voor aantal rond de tafel. Het worstelen met je eigen onmacht, met verslaving, of als je de wereld niet meer zo begrijpt of er zelf afstand van hebt genomen, maakt je alleen. Gebrek aan echtheid, vrijheid, de buitenwereld die een oordeel over je heeft of jij een oordeel over die wereld....

Zo waren wij in het Liobaklooster te gast, deze week een paar dagen veilig bij elkaar.

En dat is dan in de week waarin Trump en Vance duidelijk maken dat voor hen niet verbindingen maar deals het belangrijkste zijn. Waarin zij, net als Putin, handelen in onverkoopte dingen en beschuldigingen verzinnen om de ander op een gewenste plek te krijgen, waarin de waarheid wordt verdraaid, eigenbelangen behartigd en afgoden gediend.

De afgodendienst van Salomo en zijn vrouwen wordt bestraft door God. Maar het verhaal gaat hoog over. De volgende koning krijgt minder stammen om over te heersen. Maar geen woord is er over het leed van de gewone mensen die er middenin zitten. En dat is nu net waar de Oekraïners, alle Europeanen, kloosterreizigers, wij allen vandaag hier, waar wij zitten.

En dan krijgen we van Lucas een verzameling uitspraken voorgeschoteld waar op het eerste oog weinig samenhang in te vinden is. Over eerst naar je eigen fouten kijken, met zijn tweeën in een kuil vallen als je allebei blind bent, over leren en ervaring opdoen voordat je gelijke van je leermeester bent, en over luisteren en ook handelen naar wat Jezus zegt. Maar misschien als je met de ogen van broeder Marc kijkt naar dit deel van Jezus toespraak, kun je een rode draad ontdekken in de eenheid van wat je doet, wat je denkt en wat je zegt. In het eerlijk en uit een stuk zijn. Dat wat je uitspreekt ook echt en waarachtig is. Dat je probeert te handelen zoals je zegt dat je gelooft. Uit één stuk zijn, integer zijn, dat is ook: kwetsbaar zijn. Omdat je dan ook aangeeft wat je niet kunt. Waar jouw onmacht zit, of je nog dingen moet leren, of je beperkt bent in je zicht en inzicht.

Twee van onze kloostergasten, ik noem hen even Nathan en Kyra, zijn hard op weg om vrij te worden van hun verslavingen, omdat ze heel goed weten wat hen belemmert. Ze zijn eerlijk over hun kwetsbare kanten en hebben daar hulp bij aanvaard. Ja ooit zijn ze allebei verslingerd geraakt aan harddrugs en alcohol. Bij de ene speelde mee dat er middelen waren om de vreselijke stemmen te verdrijven. Stemmen die nare dingen zeiden en die tegen weer andere stemmen in gingen. Het was oorlog in Nathans hoofd. En Kyra vluchtte uit een pijnlijke, onvrije relatie in een onwerkelijke wereld van verdoving. Ze zijn gevlucht. Het hielp niet. Nu hebben ze allebei een weg eruit gevonden, goddank. Het is een bevrijding uit dat wat hen in de greep hield, zoals een afgod mensen niet vrij maakt maar vasthoudt en klein houdt.

In de greep zijn van alcohol, drugs, medicatie, gokken, maar ook zelfs als je verslingerd bent aan macht, of steeds maar nieuwe dingen kopen, altijd volgens de laatste mode gekleed zijn of je huis ingericht, slaaf zijn van iets betekent niet vrij zijn, verbonden aan iets dat niet jouw vrijheid en jouw bloei en bestemming voor ogen heeft.

Vrij worden van dat soort greep op je persoonlijkheid, die vrijheid is niet: zonder regels en wetten. Er is wel degelijk een kader, een richtingwijzer, afspraken nodig om voor iedereen de veiligheid te waarborgen en ruimte te houden. Vrijheid is tenslotte niet: “ik heb zin om jouw land in te pikken, dus pech heb jij”. Dat weten we. Welke wet helpt jou, helpt u dan om dat voor ogen te houden, wat je ten diepste verlangt? Komende woensdag is het in RKkerk Aswoensdag en begint de vastentijd. De Ramadan is al begonnen,

we gaan ongeveer gelijk op dit jaar. Misschien is het een periode voor ons om te onderzoeken en experimenteren met dat kader: welke afspraken met mijzelf of met anderen, maken me vrij? Wat maakt me los van dingen die me in de greep houden? Hoe kom ik tot bloei en de mensen om me heen? En als ik dan minder bezig ben met mijn stiekeme afgodjes, kom ik dan richting een transparanter mens, een van lichaam en ziel, van geloof, gedachten en doen en laten?

Ik wens ons een stille tijd toe, van vrede en bezinning op wat we geloven en wat we ervan maken.

Dat het vrede zal zijn

Amen